

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4Tos/19/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4317011338
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Némethová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4317011338.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adriany Némethovej a členov senátu JUDr. Zity Matyóovej a JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej PhD., v trestnej veci odsúdeného H. R. , pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona a iné, o sťažnosti odsúdeného H. R. proti uzneseniu Okresného súdu Levice z 19.12.2017, sp. zn. 2Pp/99/2017, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre 22. februára 2018, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného H. R. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Levice (ďalej len „súd I. stupňa“) podľa § 66 odsek 1 písmeno b/, odsek 2 Trestného zákona, zamietol návrh odsúdeného H. R. (ďalej len „odsúdený“) o podmiennečné prepustenie z výkonu úhrnného trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Komárno, sp. zn. 2T/33/2016 zo dňa 24.05.2016 v trvaní 2 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Svoje rozhodnutie súd I. stupňa odôvodnil tým, že po vykonanom dokazovaní na verejnom zasadnutí zistil, že odsúdený splnil formálnu podmienku - vykonal dve tretiny uloženého trestu, nespĺnil však materiálne podmienky, jednou z nich je, že plnením svojich povinností a správaním počas výkonu trestu odsúdený preukáže polepšenie. Hoci odsúdený získal tri disciplinárne odmeny, bol však aj disciplinárne potrestaný pokarhaním a dopustil sa ďalšieho porušenia ústavného poriadku, za ktoré nebol potrestaný a podľa hodnotenia, aktivita odsúdeného nie je vo všetkých oblastiach na požadovanej úrovni. Z odpisu registra trestov súd zistil, že odsúdený sa opakovane dopúšťal rôznej trestnej činnosti, za ktorú mu boli uložené prevažne nepodmiennečné tresty odňatia slobody, ktoré nevedli k náprave a prevýchove odsúdeného. Vzhľadom na intenzitu páchania trestnej činnosti vo vzťahu k odsúdenému je zrejmé, že ide o osobu, ktorá má sklony k páchaniu trestnej činnosti a výkon trestu odňatia slobody nemá na odsúdeného taký kladný vplyv, že bude na slobode viesť riadny život. Z hodnotenia riaditeľa ústavu na výkon trestu vyplýva, že resocializačná prognóza odsúdeného je menej priaznivá a riziko sociálneho zlyhania stredné a neodporúča sa jeho podmiennečné prepustenie.

Dospel preto k záveru, že u odsúdeného neboli splnené všetky materiálne podmienky na podmiennečné prepustenie uvedené v ustanovení § 66 odsek 1 písmeno b/ Trestného zákona. Mal za to, že na odsúdeného bude potrebné naďalej pôsobiť výchovnými prostriedkami počas výkonu trestu odňatia slobody, a preto jeho žiadosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení, teda včas, podal odsúdený sťažnosť. V písomných dôvodoch sťažnosti uviedol, že je len „2“ krát vo výkone trestu, počas trestu sa vzorne správa, je zaradený do práce, kde má aj pochvalu. V civile bol zamestnaný, omamné látky nikdy nepožíval a má aj rodinné zázemie. Po výkone trestu sa chce riadne zamestnať a viesť riadny život, je presvedčený, že jeho život bude lepší a jeho budúcnosť bude založená na rodine.

Nadriadený súd pri rozhodovaní o sťažnosti odsúdeného podľa § 192 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia.

Nadriadený súd v rámci tejto svojej prieskumnej povinnosti zistil, že skutkové zistenia a právne úvahy súdu prvého stupňa, ktoré boli podkladom pre vydanie napadnutého uznesenia, ktorého obsahom je záver o tom, že u odsúdeného nebolo preukázané splnenie ani jednej z materiálnych podmienok podmieneného prepustenia, ktorou podľa § 66 odsek 1 Trestného zákona je, že odsúdený počas výkonu trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti bude viesť riadny život, sú opodstatnené a to z tých istých dôvodov, ktoré vyplývajú z odôvodnenia napadnutého uznesenia, ktoré zodpovedá ustanoveniu § 176 odsek 2 Trestného poriadku a na ktoré nadriadený súd ako na správne a úplné preto iba poukazuje a s nimi sa stotožňuje.

Taktiež ako súd I. stupňa, i nadriadený súd zdôrazňuje, že ani už vykonané nepodmienečné tresty odňatia slobody nemali na jeho osobu dostatočný prevýchovný vplyv, jeho postoj k páchaniu trestnej činnosti nie je kritický, preto aj podľa názoru nadriadeného súdu je nevyhnutné, aby si odsúdený vykonal trest odňatia slobody v celkovej výmere tak, ako mu bol uložený odsudzujúcim rozhodnutím.

Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam, je riziko sociálneho zlyhania u odsúdeného stredné a aktuálna resocializačná prognóza menej priaznivá, preto nadriadený súd námietky odsúdeného, že počas výkonu trestu sa vzorne správa a je zaradený do práce a po výkone trestu sa chce riadne zamestnať a viesť riadny život, považoval za irelevantné.

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Keďže nadriadený súd nezistil žiadne dôvody na zrušenie sťažnosťou odsúdeného napadnutého uznesenia a na iné rozhodnutie o návrhu na podmienené prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného, ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.